

Psalm 95

Tekst Biblii Tysiąclecia: Wielkiemu Bogu chwała!

1 Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu,
wznośmy okrzyki na cześć Skały naszego zbawienia:
2 przystąpmy z dziękczynieniem przed Jego oblicze,
radośnie śpiewajmy Mu pieśni!
3 Albowiem Pan jest wielkim Bogiem
i wielkim Królem ponad wszystkimi bogami :
4 głębiny ziemi są w Jego ręku
i szczyty gór należą do Niego.
5 Morze jest Jego własnością: bo On sam je uczynił,
i stały ląd ukształtowały Jego ręce.
6 Wejdźcie, uwielbiajmy, padnijmy na twarze
i zegnijmy kolana przed Panem, który nas stworzył.
7 Albowiem On jest naszym Bogiem,
a my ludem Jego pastwiska
i owcami w Jego ręku.
Obyście usłyszeli dzisiaj głos Jego:
8 Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba,
jak na pustyni w dniu Massa,
9 gdzie Mnie wasi przodkowie wystawiali na próbę
i doświadczali Mię, choć dzieło moje widzieli.
10 Tamto pokolenie budziło we Mnie wstręt przez lat czterdzieści,
i powiedziałem: «Są oni ludem o sercu zbłąkanym
i moich dróg nie znają».
11 Przeto przysięgłem w moim gniewie:
«Nie wejdą do [miejsca] mego odpoczynku».

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła:

Utwór składa się z dwóch części: hymnu (ww.1-7b) i wyroczni (ww.7c-11).

Hymn sławi boże dzieło stworzenia (ww.1-5) i wybrania ludu (ww.6-7b). wyrocznia wzywa do okazania wiary: widząc dzieła Boże, trzeba usłyszeć głos Boga, czyli wypełnić Jego wolę. Tłem psalmu jest wędrówka Izraelitów przez pustynię do Ziemi Obiecanej, podczas której wielokrotnie okazywali się niewierni Bogu.

W NT chrystologiczną lekturę drugiej części psalmu podaje „List do Hebrajczyków” (Hbr 3,7-4,13). O losie człowieka decyduje „dzisiaj”, nieustanne „teraz”, w którym Bóg zaprasza człowieka do nawrócenia i prowadzi go do siebie, do swojego odpoczynku, czyli wiecznego szczęścia. Utwór ten zajmuje szczególne miejsce w liturgicznej modlitwie Kościoła (brewiarzu) jako tzw. psalm wezwania, od którego rozpoczyna się dzień. W Psalmie 95 ukazane zostały trzy modele doświadczeń religijnych. W hymnie psalmista zwraca się najpierw do Boga stwórcy wszechświata (ww.1-5), następnie do Boga wspólnoty (ww.6-7b); w wyroczni natomiast ukazuje Boga żywego (ww.7c-11), który podąża ze swoim ludem w wędrówce życia aż do nieba.

Psalm 105 - Wielkiemu Bogu chwała – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Venite exultemus Domino

Autor: **Franciszek Karpiński** (1741-1825).¹

Pójdźcie, przed naszym Panem śpiewajmy,
Ochoczem sercem cześć Mu oddajmy:
Upředźmy Jego twarz świętą z rana,
Niech od nas pierwszych będzie wzywana.

Pan to jest wielki nad wszystkie pany,
W ręku są Jego ziemi tej ściany.
Jego jest morze, on góry sklepił,
On swoją ręką ziemię ulepił.

¹ Por. pieśń kościelną „Pójdźcie, przed naszym Panem, a w Brewiarzu Psalm otwierający „Godzinę czytań” (Matutinum)

Pójdźcie, padnijmy Mu na kolana,
I płaczmy, ręce wznosząc do Pana;
Bogiem i Ojcem nam nazywa się,
My trzodą Jego, którą sam pasie.

Dziś, jeśli Jego głos usłyszycie,
Całym Go sercem przyjąć pomnijcie:
„Nie idźcie, mówi, ojców swych torem,
Co szli na puszczy ze mną uporem.

Zawsze mnie kusząc, słuchać nie chcieli,
Szukali cudów, choć je widzieli;
Gdym zaś ludowi memu pobrażał,
Przez lat czterdzieści on mię urażał.

I rzekłem: błędu serca słuchali,
Mych sprawiedliwych dróg nie poznali;
Przeto przysiągłem w gniewie nad niemi,
Że do mej świętej nie wnikną ziemi”.